

Той забравя, обаче, че най-гениалните жестоки изобретатели първи сж давали изкупителната жертва в пжкала на своето изобретение. Изнамервача на гюлетината пржв е умрел на нея, а онзи, който е дал идеята за бастилията е свжршил живота си в нея.

На тях, ние казваме: Вие, които проповедвате нищетата и безсилието на изкуството, подкрепете го, влейте сериум на обновлението и то, не чрез жлжчни нападки и гюлетиниране, не чрез отчаяни реплики и модуси, в които не прозира достойние и благородство.

И ако вие сте способни да го подкрепите, ако в вас гори искрено желание, изкажете го в насжрчението.

Д р Марта Сгибел.

Константин Поп Христов

КРАТЖК РОМАН

— „Аз ще живея . . . Противно на твоето предложение, аз не ще туря край на живота си, изоставен и от тебе и, едва ли не, хвжрлен на произвола на сждбата . . . Аз ще бжда сянка . . . Ти ще ме виждаш навсякаде, и всред блясжка на новия си живот, и всред приютяващите кжтовж на случайно завладяваща те меланхолия . . .“

— Аз ще стана сянка! . . .“

Следваше подписа на мжж.

Младата, буйна и красива актриса препрочете за трети пжт вече тия редове, написани спокойно вжрху започващия да жлжтее вече, някога прецизно бял, лист хартия.

— Защо сжм го запазила? От кого е написано? — Тя не помнеше. Потжрка челото си, сви вежди и полека, полека пак разпустна стройната, прибаваша красота, бржчка на челото и погледа ѝ сякаш тжрсеше по стените да срещне портрета на автора на тия силни заканителни слова . . .

„Аз ще стана сянка“ — прошепна си тя.

— Та кой беше този, Боже мой! Как хубаво се е изразил . . .

— Да не би това да е Васил?.. Да, да! Той треба да е . . . Но как беше с него? — Да си спомня.

Божеството на театралната тжлпа кржстоса крак, облакати глава и джлбоко се замисли.